ଉତ୍ତମ ନାମଦେଓ ମାହାଲେ

ବନାମ

ବିଠଲ ଦେଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

7 ମେ, 1997

[କେ.ରାମସ୍ୱାମୀ, ଏସ୍. ସାଘିର ଅହମଦ ଏବଂ ଜି.ବି.ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମାମଲାତଦାରଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ, 1906 :

ଧାରା-21- ବେଦଖଲର ଆଦେଶ- ନିଷ୍ପାଦନ- ସୀମାବନ୍ଧନ- ଆଜ ଯେ, 12 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଯାଇଥିବାରୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଧାରା-21 ଆଦେଶର ନିଷ୍ପାଦନ ପାଇଁ କୌଣସି ସୀମାବନ୍ଧନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିନାହିଁ- ବହିଷ୍କରଣ ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେଲା- ଏହା ଯେକୌଣସି ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅପିଲର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତମାଦି ଆଇନ ନାହିଁ - ଧାରା 21 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାବନ୍ଧନ ନଥିବା ହେତୁ, ତମାଦି ଅଧିନିୟମ, 1963 ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ସୀମାବନ୍ଧନ ଆଇନକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି- ତମାଦି ଅଧିନିୟମ, 1963 ।

ବାବାଜୀ ଖାଣ୍ଡୁଜୀ ବନାମ କୁଶାବା ରାମଜୀ, **8 ବମ୍ବେ ଲ' ରିପୋର୍ଟର, (1906) 218, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପଟେଲ ରାଘବ ନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1970] 1 SCR 335;** ରାମ ଚନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ **[1994] 1 SCC 44 ଏବଂ** ମହମ୍ମଦ କବି ମହମ୍ମଦ ଆମିନ ବନାମ ଫାତମାବାଇ ଇବ୍ରାହିମ, **[1997] 6 SCC 71, ଅଯୋଗ୍ୟ ଦର୍ଶାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା- 3691/1997 ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା- 6128/1996 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା20.1.97ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.ଏସ୍. ଭାସମେ ଏବଂ ମନୋଜ କେ. ମିଶ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍.ଭି.ତମ୍ୱେକର ଏବଂ ନିତିନ ତମ୍ୱେକର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଏହି ଅପିଲ ଜାନୁଆରୀ 20, 1997 ରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ 6182/1996ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା- 1 ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ଖାଲି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ସହିତ ସେହି ବେଦଖଲର ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏହାପରେ, ନିଷ୍ପାଦନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଆପତ୍ତି ଏହି ଆଧାରରେ ଉଠାଯାଇଛି ଯେ, ଯେହେତୁ 12 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଯାଇଛି, ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ମାମଲତଦାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ, 1906ରେ ଧାରା-21 ଅଧୀନରେ, ଏହା *ବାବାଜୀ ଖାଣ୍ଡୁଜୀ ବନାମ କୁଶାବା ରାମଜୀ, 8 ବମ୍ବେ ଲ' ରିପୋର୍ଟର, (1906) 218* ମାମଲାରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡ ପୀଠଙ୍କ ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶ ନିଷ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସୀମାବନ୍ଧନତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହିଁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ଭାସମେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସୀମାବନ୍ଧନ ନିୟମର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, କ୍ଷମତାକୁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏପରି ସୀମାବନ୍ଧନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର କ୍ଷମତା ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ । ସେ *ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପଟେଲ ରାଘବ ନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1970] 1 SCR 335; *ରାମ ଚନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1994] 1 SCC 44 ଏବଂ *ମହମ୍ମଦ କବି ମହମ୍ମଦ ଆମିନ ବନାମ ଫାତମାବାଇ ଇବ୍ରାହିମ,* ସିଏ ସଂଖ୍ୟା- 5023/85 ରେ ଅଗଷ୍ଟ 22, 1996 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଭରସା କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଏହି ବିବାଦରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବହିଷ୍କାର ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି । ମାମଲତଦାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 21 କୌଣସି ସୀମାବନ୍ଧନତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ଯେଉଁ ମଧ୍ୟରେ ଆଦେଶ ନିଷ୍ପାଦନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାବନ୍ଧନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିହିତାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ତମାଦି ଅଧିନିୟମ (1963ର ଅଧିନିୟମ 2) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ତମାଦି ଅଧିନିୟମକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଖଣ୍ଡ ପୀଠ ଠିକ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଯେକୌଣସି ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅପିଲର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ତମାଦି ଅଧିନିୟମ ନାହିଁ । ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଇନଗତ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ, ସେଠାରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ନିହିତ କ୍ଷମତା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ । ଦର୍ଶିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରଖେ ନାହିଁ ।

ଏହି ଅନୁସାରେ ଅପିଲଟି ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି.

ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା :

ଶ୍ରୀମତୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ